

подскачатъ; нейните колѣлета не блжскать и не чу-
катъ. Земята вжрви гладко, мѣко и равно, и за то-
ва ние не усѣщаме нейниятъ ходъ. Погледай ти
на кайкѣтъ, който плува по водата, че ако той и да не
вжрви по водата така гладко, както вжрви земята
по воздухѣтъ, то пакъ намъ са твжрде чѣсто чини,
че стоиме на едно мѣсто, а кайкѣтъ си се вжрви и
вжрви.“— „Това е истина. Сега азъ вече разбрахъ,
че земята са вжрти около слжнцето въ сѣки двайсетъ
и четири часа по веднашъ.“— „Не така. Въ единъ
день тя не може да премине такавъ голѣмъ пжтъ,
защото тоя пжтъ има 900 милиона вжрста! Колко-
то скоро и да са вжрти нашата земя, то такавъ го-
лѣмъ пжтъ тя не може да исходи. Тя преминува
за едно денонощие само два и половина милиона
вжрста. А за да премине сичкиятъ свой пжтъ, ней
трѣбать 365 дения, т. е. 52 недѣли, или 12 месѣца;
съ една дума, цѣла година. Ето защо ние бро-
име времето съ години, и защо годината нѣма повече
отъ 365 дения. Нашата година не е нищо повече, освѣнъ
пжтътъ на земята, или нейното обикаляне около слжн-
цето.“— „Ха-а-а! Гледай ти каква била тая чудна
гатанка! Е, а другите 60 звѣзди?“— „И тие така
сжщо, както и земята. Сѣка знае своятъ пжтъ.“
— „Изъ твоите думи азъ вида, че небесните тѣла не
припкатъ сичките заедно, а сѣко вжрви само за себѣ
си. Така ли е?“— „Разбира са, че сѣко вжрви са-
мо за себѣ си, т. е. сѣка звѣзда има свой пжтъ; дру-
го-яче тие би са нейде срѣшнале и ударили една о
друга. Слушай и това. Има едни изъ тѣхъ, които